

[Grethe Fenger Møller]

være ganske katastrofalt, om vi brød dette princip, som er et væsentligt fundament i vores arbejdsløshedslovgivning.

Tilbage er så, at problemet må løses, men at den eneste måde, problemet kan løses på, er over bistandsloven og bistandslovens bestemmelser om, at kommunerne er forpligtet til at sørge for det tilstrækkelige antal daginstitutioner. Nu ved vi godt, at det er sådan i praksis i dag, at der er ventelister i mange kommuner, således at der går kortere eller længere tid, før man har mulighed for at få sit barn i en børneinstitution, men der er jo heller ingen tvivl om, at der inden for de senere år er sket en meget stor udbygning af vore børneinstitutioner, og at denne udbygning vil fortsætte i det kommende år.

Jeg mener ikke, at der er nogen som helst anden måde at løse dette problem på end ved at bruge bistandsloven og ved, at kommunerne er opmærksomme på dette problem og sørger for at få foretaget en udbygning i så hurtigt tempo som muligt.

Når det er sagt, vil jeg sige, at man også har forsøgt gennem det såkaldte børnepasningscirkulære at få en mere smidig løsning af de problemer, der opstår i praksis, således at man ikke, når det drejer sig om forældre, der har børnepasningsproblemer, anviser arbejde fra den ene dag til den anden, hvis man kan undgå det, men giver en frist, således at de har mulighed for at få sig arrangeret på den ene eller den anden måde.

Det er også sådan, at der i nogle kommuner er ordninger, hvor man har nogle reserverpladser, hvor man kan putte børn ind i akutte situationer, således at de går forud, når det drejer sig om særlige tilfælde. Jeg tror, at vi, indtil vi får løst vores børneinstitutionsproblemer ad bistandslovens vej, er nødt til at prøve på at køre med en så smidig ordning som muligt i praksis.

Vi kan fra konservativ side altså ikke medvirke til gennemførelsen af dette forslag, fordi vi ikke ønsker at ændre på principperne i vores arbejdsløshedsforsikringslovgivning.

Nymann (FP):

Fremskridtspartiet ønsker ikke at medvirke til den foreslåede ordning. Vi er ikke blinde for, at der kan være masser af ting, der taler for, at en far eller en mor skal blive hjemme og passe deres syge børn, og det kan vel også være rimeligt. Men man ved, hvilke proble-

mer der i dag er med at afgøre, hvorvidt vedkommende er til rådighed for arbejdsmarkedet, og hvorvidt denne rådighed er god nok; der er jo et helt kompleks af bestemmelser, der skal opfyldes, og man ved ikke rigtig, hvad der passer. Hvis man ind i bestemmelsen om at være til rådighed for arbejdsmarkedet får blandet hele børnepasningsproblemet og hele sygeproblemet, så kan det faktisk blive næsten uoverskueligt. Vedkommende kan umuligt være til rådighed for arbejdsmarkedet i et rimeligt omfang, især i perioder med epidemiske sygdomme, hvor en mor måske skal være væk i månedsvis.

Jeg kan da glimrende se, at det er rimeligt, at en mor bliver hjemme og passer sine børn, men hvordan kan den virksomhed, vedkommende er ansat i, få sit udkomme af, at moderen sidder hjemme og passer sine syge børn? Det kan ikke lade sig gøre. Derfor bliver man nok nødt til at opretholde den nuværende ordning, hvor vedkommende må klare sig over bistandskontorerne. Jeg kan ikke se, at det her foreslåede kan lade sig gøre i virkeligheden. Det vil være undergravende for virksomhederne. Jeg mener faktisk, det må være sådan, at forældrene må føle det ansvar over for deres børn, at det kan koste dem en enkelt arbejdsdag, hvis de vil blive hjemme og passe deres børn. Jeg mener ikke, at det kan være en fuldstændig social opgave.

Fremskridtspartiet ser selvfølgelig gerne moderen hjemme, når børnene er syge, og vi ser lige så gerne moderen hjemme, når børnene er raske. Det må være op til den enkelte mor, hvordan hun vil forsørge sin familie, men det kan ikke være lige indtægtsgivende alt sammen. Der må være en risiko, og der må være en vis ære ved at være hjemme og passe sine syge børn. Der kan ikke være penge i det hele. Kort sagt: fremskridtspartiet går imod dette forslag.

Bolvig (RV):

Jeg kunne egentlig nøjes med at henvise til min ganske positive holdning, sidst vi drøftede dette SF-forslag. Jeg vil godt understrege, at der er sket forbedringer og lempelser de senere år, dels gennem et betydeligt institutionsbyggeri, hvad også andre har påvist, dels gennem en lempeligere arbejdsformidlingsholdning.